námitky v ten smysl, že cit. § 36 pozbyl důsledkem obou uvedených norem z roku 1927 platnosti. Tomuto názoru musil nss přisvědčiti. Stanoví-li § 4 zák. č. 77/27, že náklady neuhrazeného školního rozpočtu jest vřaditi do rozpočtu obecního, v jehož mezích se uhradí stejně, jako ostatní potřeby obecní, a že se nedovoluje vybírání zvláštní přirážky školní, je z toho patrno, že vůle zákona směřuje k tomu, aby náklad na školu obcí vydržovanou — a tou může být podle § 25 zák. čl. XXXVIII: 1868 i obecní škola, jejíž konfesijní charakter byl obcí podržen — byl uhražován nadále, pokud není kryt jinými obecními příjmy, přirážkami k státní dani, rozvrhovanými na poplatníky podle ustanovení obecních zákonů. Tím pozbylo odchylné ustanovení § 36 cit. zák. čl. předpokládající, jak z jeho souvislosti s § 35 je vidno, vybírání zvláštní školní daně (přirážky), a sprošťující určité osoby buď zcela neb aspoň z části od placení této daně, platnosti, a nař. rozhodnutí, které z něho dovodilo výrok, že A. a J. L. mohou být povinni jen v míře tímto § stanovené na schodek školního rozpočtu přispívati, jeví se nezákonným.

Proto bylo rozhodnutí zem. výboru v části, vzaté v odpor obcí T., zrušiti podle § 7 zák. o ss.

Pokud jde o stížnost Alexandra a Josefa L., sluší konstatovati, že žal. úřad opřel své rozhodnutí o skutečnost, že povinnost k prestacím obce T. tamní řím.-kat. faře je prokázána kanonickou visitací z r. 1852. Tento závazek obce stížnost vůbec nepopírá. Z něho pak plyne povinnost obce, postarat se o jeho plnění a o náklad naň. Pro poměr obce k st-lům, jako poplatníkům majícím poměrně přispívati i k uhražení toho nákladu, je bez významu, zda st-lé udržují sami faru v D. a kdo je patronem řím.-kat. církve v T., neboť prvá okolnost je nezbavuje povinnosti, přispívati přirážkami na krytí výloh, k nimž je obec povinna, a druhá nemění nic na výslovném závazku obce vůči řím.-kat. církvi, stížností, jak řečeno, nepopřeném, i kdyby patronem byl skutečně arcibiskup.

Stížnost A. a J. L. je proto bezdůvodná.

Č. 10.883.

Stavební právo. — Školství: Postavení obce ve stavebním řízení stran stavby budovy soukromé školy obecné.

(Nález ze dne 24. listopadu 1933 č. 19.794.)

Prejudikatura: srov. Boh. A 3507/24, 4154/24, 4414/25, 7049/28, 10.098/32.

Věc: Obec A. proti zemskému úřadu v Praze o stavební povolení.

Výrok: Stížnost se odmítá pro nepřípustnost.

Důvody: Spolek »Deutscher Kulturverband« v Praze podal u obecního úřadu v A. žádost o povolení ke stavbě budovy soukromé německé školy tamtéž. Dopisem z 20. července 1928 sdělila obecní správní komise v A. žádajícímu spolku na základě šetření vykonaného stavební komisí, že dříve než spolek podá žádost o stavební povolení, musí žádati podle

§ 1 nař. min. vyuč. z 12. března 1888 č. 40 z. z. o schválení staveniště pro školu a podle § 18 stav. řádu o stanovení stav. čáry a povinné výšky u stav. úřadu. Na to předložil spolek obecnímu úřadu opis protokolu z 8. července 1927 o šetření, vykonaném osp-ou v Sušici podle § 15 cit. min. nař. o žádosti spolku za zřízení soukromé německé školy v A., jakož i žádost za určení stav. čáry a rovinné výšky. Usnesením obecního zastupitelstva z 18. prosince 1929 byla však žádost spolku za udělení stav. povolení zamítnuta, poněvadž spolek nevyhověl podmínkám shora uvedeným. Odvolání spolku zamítl okr. úřad v Sušici výměrem z 2. dubna 1930 z důvodu, že spolkem předložený protokol o komis. řízení, vykonaném podle § 15 min. nař. č. 40/1888 z. z., nenahražuje stav. schválení, které jest oprávněn uděliti jedině příslušný školní úřad. Na odvolání spolku zrušil zem. úřad v Praze nař. rozhodnutím v odpor vzatý výměr okr. úřadu a jemu za podklad sloužící výměr obecního úřadu v A. pro nezákonnost a uložil stav. úřadu I. stolice, aby o žádostech spolku o ustanovení stav. čáry a rovinné výšky a za stav. povolení budovy německé soukromé školy jednal podle ustanovení stav. řádu a vydal o nich řádné rozhodnutí.

Stížnost do tohoto rozhodnutí podává obec A., aniž uvádí, v jaké vlastnosti tak činí a v kterém svém subj. právu byla jím poškozena. Obec jako strana mohla by si stěžovati jen tehdy, kdyby uplatňovala porušení nějakého svého subj. práva. Toho však v daném případě nečiní. Stěžuje si v podstatě jen proto, že nař. rozhodnutím se jí ukládá, aby rozhodla o ustanovení stav. čáry, rovinné výšky a o žádaném zúčastněnou stranou stav. povolení dříve, než příslušným úřadem školním bude rozhodnuto o tom, zda projektovaná stavba vyhovuje předpisům min. nař. z 12. března 1888 č. 40 z. z. Tím však obec neuplatňuje žádné své subj. právo, které by jí příslušelo jako straně podle předpisů stav. řádu, nýbrž hájí jen čistě veřejný zájem, spočívající v tom, aby stavba zamýšlené školní budovy vyhovovala požadavkům na školní budovy kladeným. K hájení tohoto veřejného zájmu není však obec legitimována, poněvadž není normy, ze které by se takovéto oprávnění obce dalo dovoditi.

Pokud obec vystupuje snad se stížností jako stav. úřad nižší stolice proti nař. rozhodnutí jako rozhodnutí jí nadřízeného vyššího stav. úřadu, není jí možno v této její vlastnosti přiznati stižní legitimaci, neboť pokud orgány obce vystupují jako úřady stavební, jsou správní oprávnění, svěřená jim za účelem provádění stavebního řádu v této jejich vlastnosti, pouhými úředními stavebně-právními kompetencemi, nikoli však subj. právy obce, jejichž ochrany mohla by se obec jako strana domáhati stížností u nss-u podle §§ 2 a 5 zák. o ss. Obec, vykonávajíc jako samosprávný stavební úřad úřední kompetence, je instančně podřízena stavebním stolicím vyšším. Ze zásady instanční hierarchie úřední vyplývá pak, že není přípustno, aby stolice nižší poháněla nadřízenou jí instanci vyšší stížností u nss-u k odpovědnosti proto, že tato v pořadí instančním její rozhodnutí zrušila nebo změnila, a obec není proto legitimována ve své vlastnosti jako stavební úřad ke stížnosti do roz-

hodnutí vyšší stolice, kterým rozhodnutí jejího zastupitelstva ve věci stavební bylo zrušeno (Boh. A 3507/24 a 10.098/32; srov. také Boh. A 4154/24, 4414/25, 7049/28 a j.).

Poněvadž podle předcházejících úvah obci není možno v daném případě přiznati postavení strany, byla stížnost pro nedostatek její legitimace podle § 2 zák. o ss odmítnuta pro nepřípustnost, aniž se nss mohl zabývati námitkami v ní uplatněnými.

Č. 10.884.

Stavební právo (Slovensko): Podle stav. statutu býv. župy zemplínské může stav. úřad nařídíti sbourání stavby již dokončené, která byla provedena s obejitím podmínek stav. povolení.

(Nález ze dne 24. listopadu 1933 č. 19.795.)

Věc: Heřman M. ve V. proti zemskému úřadu v Bratislavě o stavebně policejní příkaz.

Výrok: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

Důvody: Okresní úřad ve Vranově udělil pravoplatným výměrem ze 3. července 1925 st-li stavební povolení k postavení záchodu na dvoře jeho domu mimo jiné pod podmínkou, že záchod musí býti postaven alespoň 1 m od sousedního obytného domu. Když na stížnost souseda V. W. bylo zjištěno, že vystavěný záchod je zdravotně závadný a že uvedená podmínka splněna nebyla, nařídil okr. úřad st-li výměrem z 30. září 1925, aby záchod do 8 dnů odstranil. St-l podal proti tomuto výměru rozklad a pro případ, že by mu nebylo vyhověno, odvolání. Okr. úřad vykonal o rozkladu šetření, načež výměrem ze 3. června 1929 uložil st-li opětně, aby záchod do 15 dnů pod exekucí odstranil a za podmínek uvedených ve výměru ze 3. července 1925 postavil nový, zdravotním požadavkům vyhovující záchod. Také z tohoto výměru se st-l odvolal. Nař. rozhodnutím zamítl zem. úřad v Bratislavě obě odvolání st-lova, podaná z uvedených výměrů okr. úřadu ve V., v podstatě z těchto důvodů: Dle šetření, provedeného technickým oddělením okr. úřadu, jsou záchody Heřmana M. postaveny 50 cm ode zdi domu V. W. a hraničí těsně s hranicí pozemku V. W. Stavební statut v § 19 předpisuje, že záchody mají býti od sousední meze 2 m daleko. Tomuto předpisu záchody naprosto nevyhovují. Stavba záchodu byla odvolateli povolena usnesením okr. úřadu ze 3. července 1925, které se stalo pravoplatným. Heřman M. podmínky tohoto usnesení nedodržel, ač to bylo jeho povinností. Proto okr. úřad právem nařídil výměrem z 30. září 1925 odstranění záchodu, který nebyl postaven podle podmínek povolení. Když se okr. úřad o provedení tohoto výměru nepostaral, neztratil tím možnost, aby odstranění záchodu, nevyhovujícího podmínkám stav. povolení, znovu nařídil, aby se postaral o zjednání nápravy právnímu stavu odpovídající. Bylo povinností stavebníka celou novostavbu vybudovati tak, aby vyhovovala všem předpisům stavebním a zdravotním. Názor, že podle stálé prakse budova mající zá-